

ÚVOD

V říjnu loňského roku jsme si připomněli padesáté výročí zahájení 2. vatikánského koncilu, svolaného papežem Janem XXIII. k pastorační a ekumenické obnově církve. Dialog s moderním světem, k němuž vybízel ve své nástupní encyklice Pavel VI., se stal leitmotivem koncilního snažení. A právě k této klíčové události moderních dějin katolické církve i teologie se vrací dva první příspěvky. Přední český teolog Ctirad V. Pospíšil ve svém příspěvku inspirace koncilní konstituce *Dei Verbum* a upozorňuje na další vývoj teologické reflexe v dané oblasti. Připomíná nedostatečné zpracování problematiky tzv. přirozeného zjevení. Konstatuje, že v průběhu padesáti let uplynulých od 2. vatikánského koncilu došlo k prohloubení hermeneutické kultury teologické reflexe zejména co se týče propracování otázek spjatých s inkulturací. Vybízí k jasnějšímu rozlišování „velké“ tradice od tradic eklesiálních. Autor třetího příspěvku Peter Hünermann připomíná ty texty 2. vatikánského koncilu, které reagují na historické podoby víry a církevního života a dávají vzniknout novým formám, totiž *Dignitatis humanae*, *Orientalium ecclesiarum*, *Unitatis redintegratio* a pastorální konstituce o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes*. Hünermann poukazuje na to, že recepce 2. vatikánského koncilu neprobíhá pouze v teologii, nýbrž jde o komplexní a široký proud zahrnující i jednotlivce a správní rozhodnutí nejrůznějších instancí. Recepce koncilu musí podle autora textu pokračovat dál a vést k obrácení a vyznávání vin, které se usadily v dějinných podobách církevního společenství. K tomu je inspirací i současná krize katolické církve.

Část *Varia* otevírá studie nadějného mladého českého teologia Martina Kočího věnovaná analýze teologického myšlení teologa náboženství Gavia D'Costy. Autor představuje jeho koncept trojiční teologie náboženství. D'Costa je přesvědčen, že právě trojiční nauka představuje vhodný klíč k reflexi nekřesťanských náboženství. Jakkoliv je tento koncept přínosný pro teologii náboženství, autor studie shledává jeho nedostatky právě v oblasti hlubšího promyšlení křesťanské trojiční nauky.

Další příspěvek je věnován dějinám křesťanského umění a zabývá se praxí korunovace mariánských obrazů. Mladá badatelka na tomto poli představuje rozmach této barokní podoby úcty k Matce Boží Panně Marii.